

Η ΗΜΕΡΑ

ΠΡΩΤΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΕΤΟΣ 6ον ★ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1956 ★ ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 1576

ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ κ. ΠΑΝ. ΤΡΕΜΠΕΛΑ

'Ο "Άγιος Άνδρεας παρέμεινεν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ ζῶν 4 ἡμέρας!

**Μειδιά πρὸς τοὺς μαθητάς του. Ἀποκρούει
καὶ τὴν ὑστάτην στιγμὴν τὴν ἐλευθέρωσίν του**

**ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΤΟΥ ΚΗΡΥΓΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ :
«ΜΗ ΠΑΡΑΣΥΡΕΣΘΕ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΑΤΗΝ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΒΙΟΥ»**

'Από τὸ βιτέλιον τῷ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Παναγιώτης Τρεμπέλα, περὶ τοῦ βίου καὶ τοῦ μαρτυρίου τοῦ 'Αποστόλου 'Άνδρεου ἐν Πάτραις—τὸ δόπιον ἔξεδόθη, κατόπιν δωρεᾶς τοῦ Αὐτού τοῦ Μέου Ναοῦ τοῦ Πολιούχου μας—παραλαμβάνουν τὰ κάτωθι ἔξαιρετικῶς ἐνδιαφέροντα αποτέλεσματα:

...Τότε δὲ ἀγεάτης διέτα-
ξε νὰ ἀναρτῇ ὅτι ἀπόστολο-
τάξουν ἀντίστασιν τίνα, ἐ-
κλεσε τοὺς δημιους νὰ
ταῦθα τὸ μαρτυρίον του, πα-
ρῆγγειλεν ἵνα μὴ καρφωθῇ,
ἀλλὰ νὰ τεντωθῇ πολὺ τὸν
σῶμά του, καὶ νὰ προσθε-
θῶν σιγκῆταὶ αἱ χεῖρες καὶ
οἱ πόδες του ἐπὶ τὸν σταυ-
ροῦ, ὥστε νὰ παραμεινει
κρεμάμενος ἐπὶ αὐτὸν ὅσους τὸ
δυνατόν περιστοτέρας ήμε-
ρας.

Ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς ἀ-
ποφεύξεως καὶ τῶν παραγ-
γειλον τούτων τοῦ ἀγεάτη-
του, ἀνεσκήτησεν ὁ ἀπό-
στολος καὶ χαίρων ἡρήσε-
να βαζίζῃ κατεστευσμένως,

στάμενα πλήθη νὰ μὴ ἀντί-
ταξουν ἀντίστασιν τίνα, ἐ-
κλεσε τοὺς δημιους νὰ
υμορφωθοῦν πρὸς τὰς
κοσμικὰς ἐπιμυθίας, ἀπο-
νέεσθε τὴν ραθυμίαν καὶ
τὸν ζόφον ἀπὸ τῶν καρδιῶν
ὑμῶν καὶ γίνεσθε καθαροὶ¹
καὶ τέλεοι, ἀμεμπτοὶ καὶ
ἀνεπληπτοὶ καὶ τοῦ καθαροῦ
Θεοῦ ἡμῶν· ἀγίστας εἰσά-
πον ἴνα κληρονόμηστε τὰ
ὑπάντα ἀγάπα, τῶν δοπιών
τοῦ καλός καὶ τὴν δόξαν
τοῦ καλός καὶ τὴν δόξαν
τοῦ θεοῦ τοῦ μίλου τῶν
ποιῶν τοῦ, χωρὶς νὰ δια-
τρυπήσουν ὄποιος οὐτε καὶ
τὰς χεῖρας, ἀλλὰ οὐτε καὶ
νὰ κατακόψουν τὰς κειδῶ-
σεις τῶν ἀγκόνων καὶ τῶν
γονάτων. Διὰ τῆς τοιαύτης
προσθέσεως ὁ ἀγεάτης ἥ-
θελεν, ὡς εἴπομεν, περισσό-
τερον νὰ βασανίσῃ τὸν ἄστον

καὶ μονὴν παρ' ὑπὸν ποιῆσην.
«Ἀπόταξέ με πάσας τὰς
κοσμικὰς ἐπιμυθίας, ἀπο-
νέεσθε τὴν ραθυμίαν καὶ
τὸν ζόφον ἀπὸ τῶν καρδιῶν
ὑμῶν καὶ γίνεσθε καθαροὶ¹
καὶ τέλεοι, ἀμεμπτοὶ καὶ
ἀνεπληπτοὶ καὶ τοῦ καθαροῦ
Θεοῦ ἡμῶν· ἀγίστας εἰσά-
πον ἴνα κληρονόμηστε τὰ
ὑπάντα ἀγάπα, τῶν δοπιών
τοῦ καλός καὶ τὴν δόξαν
τοῦ καλός καὶ τὴν δόξαν
τοῦ θεοῦ τοῦ μίλου τῶν
ποιῶν τοῦ, χωρὶς νὰ δια-
τρυπήσουν ὄποιος οὐτε καὶ
τὰς χεῖρας, ἀλλὰ οὐτε καὶ
νὰ κατακόψουν τὰς κειδῶ-
σεις τῶν ἀγκόνων καὶ τῶν
γονάτων. Διὰ τῆς τοιαύτης
προσθέσεως ὁ ἀγεάτης ἥ-
θελεν, ὡς εἴπομεν, περισσό-
τερον νὰ βασανίσῃ τὸν ἄστον

καὶ μονὴν παρ' ὑπὸν ποιῆσην.
«Ἀπόταξέ με πάσας τὰς
κοσμικὰς ἐπιμυθίας, ἀπο-
νέεσθε τὴν ραθυμίαν καὶ
τὸν ζόφον ἀπὸ τῶν καρδιῶν
ὑμῶν καὶ γίνεσθε καθαροὶ¹
καὶ τέλεοι, ἀμεμπτοὶ καὶ
ἀνεπληπτοὶ καὶ τοῦ καθαροῦ
Θεοῦ ἡμῶν· ἀγίστας εἰσά-
πον ἴνα κληρονόμηστε τὰ
ὑπάντα ἀγάπα, τῶν δοπιών
τοῦ καλός καὶ τὴν δόξαν
τοῦ καλός καὶ τὴν δόξαν
τοῦ θεοῦ τοῦ μίλου τῶν
ποιῶν τοῦ, χωρὶς νὰ δια-
τρυπήσουν ὄποιος οὐτε καὶ
τὰς χεῖρας, ἀλλὰ οὐτε καὶ
νὰ κατακόψουν τὰς κειδῶ-
σεις τῶν ἀγκόνων καὶ τῶν
γονάτων. Διὰ τῆς τοιαύτης
προσθέσεως ὁ ἀγεάτης ἥ-
θελεν, ὡς εἴπομεν, περισσό-
τερον νὰ βασανίσῃ τὸν ἄστον

καὶ μονὴν παρ' ὑπὸν ποιῆσην.
«Ἀπόταξέ με πάσας τὰς
κοσμικὰς ἐπιμυθίας, ἀπο-
νέεσθε τὴν ραθυμίαν καὶ
τὸν ζόφον ἀπὸ τῶν καρδιῶν
ὑμῶν καὶ γίνεσθε καθαροὶ¹
καὶ τέλεοι, ἀμεμπτοὶ καὶ
ἀνεπληπτοὶ καὶ τοῦ καθαροῦ
Θεοῦ ἡμῶν· ἀγίστας εἰσά-
πον ἴνα κληρονόμηστε τὰ
ὑπάντα ἀγάπα, τῶν δοπιών
τοῦ καλός καὶ τὴν δόξαν
τοῦ καλός καὶ τὴν δόξαν
τοῦ θεοῦ τοῦ μίλου τῶν
ποιῶν τοῦ, χωρὶς νὰ δια-
τρυπήσουν ὄποιος οὐτε καὶ
τὰς χεῖρας, ἀλλὰ οὐτε καὶ
νὰ κατακόψουν τὰς κειδῶ-
σεις τῶν ἀγκόνων καὶ τῶν
γονάτων. Διὰ τῆς τοιαύτης
προσθέσεως ὁ ἀγεάτης ἥ-
θελεν, ὡς εἴπομεν, περισσό-
τερον νὰ βασανίσῃ τὸν ἄστον

καὶ μονὴν παρ' ὑπὸν ποιῆσην.
«Ἀπόταξέ με πάσας τὰς
κοσμικὰς ἐπιμυθίας, ἀπο-
νέεσθε τὴν ραθυμίαν καὶ
τὸν ζόφον ἀπὸ τῶν καρδιῶν
ὑμῶν καὶ γίνεσθε καθαροὶ¹
καὶ τέλεοι, ἀμεμπτοὶ καὶ
ἀνεπληπτοὶ καὶ τοῦ καθαροῦ
Θεοῦ ἡμῶν· ἀγίστας εἰσά-
πον ἴνα κληρονόμηστε τὰ
ὑπάντα ἀγάπα, τῶν δοπιών
τοῦ καλός καὶ τὴν δόξαν
τοῦ καλός καὶ τὴν δόξαν
τοῦ θεοῦ τοῦ μίλου τῶν
ποιῶν τοῦ, χωρὶς νὰ δια-
τρυπήσουν ὄποιος οὐτε καὶ
τὰς χεῖρας, ἀλλὰ οὐτε καὶ
νὰ κατακόψουν τὰς κειδῶ-
σεις τῶν ἀγκόνων καὶ τῶν
γονάτων. Διὰ τῆς τοιαύτης
προσθέσεως ὁ ἀγεάτης ἥ-
θελεν, ὡς εἴπομεν, περισσό-
τερον νὰ βασανίσῃ τὸν ἄστον

καὶ μονὴν παρ' ὑπὸν ποιῆσην.
«Ἀπόταξέ με πάσας τὰς
κοσμικὰς ἐπιμυθίας, ἀπο-
νέεσθε τὴν ραθυμίαν καὶ
τὸν ζόφον ἀπὸ τῶν καρδιῶν
ὑμῶν καὶ γίνεσθε καθαροὶ¹
καὶ τέλεοι, ἀμεμπτοὶ καὶ
ἀνεπληπτοὶ καὶ τοῦ καθαροῦ
Θεοῦ ἡμῶν· ἀγίστας εἰσά-
πον ἴνα κληρονόμηστε τὰ
ὑπάντα ἀγάπα, τῶν δοπιών
τοῦ καλός καὶ τὴν δόξαν
τοῦ καλός καὶ τὴν δόξαν
τοῦ θεοῦ τοῦ μίλου τῶν
ποιῶν τοῦ, χωρὶς νὰ δια-
τρυπήσουν ὄποιος οὐτε καὶ
τὰς χεῖρας, ἀλλὰ οὐτε καὶ
νὰ κατακόψουν τὰς κειδῶ-
σεις τῶν ἀγκόνων καὶ τῶν
γονάτων. Διὰ τῆς τοιαύτης
προσθέσεως ὁ ἀγεάτης ἥ-
θελεν, ὡς εἴπομεν, περισσό-
τερον νὰ βασανίσῃ τὸν ἄστον

καὶ μονὴν παρ' ὑπὸν ποιῆσην.
«Ἀπόταξέ με πάσας τὰς
κοσμικὰς ἐπιμυθίας, ἀπο-
νέεσθε τὴν ραθυμίαν καὶ
τὸν ζόφον ἀπὸ τῶν καρδιῶν
ὑμῶν καὶ γίνεσθε καθαροὶ¹
καὶ τέλεοι, ἀμεμπτοὶ καὶ
ἀνεπληπτοὶ καὶ τοῦ καθαροῦ
Θεοῦ ἡμῶν· ἀγίστας εἰσά-
πον ἴνα κληρονόμηστε τὰ
ὑπάντα ἀγάπα, τῶν δοπιών
τοῦ καλός καὶ τὴν δόξαν
τοῦ καλός καὶ τὴν δόξαν
τοῦ θεοῦ τοῦ μίλου τῶν
ποιῶν τοῦ, χωρὶς νὰ δια-
τρυπήσουν ὄποιος οὐτε καὶ
τὰς χεῖρας, ἀλλὰ οὐτε καὶ
νὰ κατακόψουν τὰς κειδῶ-
σεις τῶν ἀγκόνων καὶ τῶν
γονάτων. Διὰ τῆς τοιαύτης
προσθέσεως ὁ ἀγεάτης ἥ-
θελεν, ὡς εἴπομεν, περισσό-
τερον νὰ βασανίσῃ τὸν ἄστον

καὶ μονὴν παρ' ὑπὸν ποιῆσην.
«Ἀπόταξέ με πάσας τὰς
κοσμικὰς ἐπιμυθίας, ἀπο-
νέεσθε τὴν ραθυμίαν καὶ
τὸν ζόφον ἀπὸ τῶν καρδιῶν
ὑμῶν καὶ γίνεσθε καθαροὶ¹
καὶ τέλεοι, ἀμεμπτοὶ καὶ
ἀνεπληπτοὶ καὶ τοῦ καθαροῦ
Θεοῦ ἡμῶν· ἀγίστας εἰσά-
πον ἴνα κληρονόμηστε τὰ
ὑπάντα ἀγάπα, τῶν δοπιών
τοῦ καλός καὶ τὴν δόξαν
τοῦ καλός καὶ τὴν δόξαν
τοῦ θεοῦ τοῦ μίλου τῶν
ποιῶν τοῦ, χωρὶς νὰ δια-
τρυπήσουν ὄποιος οὐτε καὶ
τὰς χεῖρας, ἀλλὰ οὐτε καὶ
νὰ κατακόψουν τὰς κειδῶ-
σεις τῶν ἀγκόνων καὶ τῶν
γονάτων. Διὰ τῆς τοιαύτης
προσθέσεως ὁ ἀγεάτης ἥ-
θελεν, ὡς εἴπομεν, περισσό-
τερον νὰ βασανίσῃ τὸν ἄστον

καὶ μονὴν παρ' ὑπὸν ποιῆσην.
«Ἀπόταξέ με πάσας τὰς
κοσμικὰς ἐπιμυθίας, ἀπο-
νέεσθε τὴν ραθυμίαν καὶ
τὸν ζόφον ἀπὸ τῶν καρδιῶν
ὑμῶν καὶ γίνεσθε καθαροὶ¹
καὶ τέλεοι, ἀμεμπτοὶ καὶ
ἀνεπληπτοὶ καὶ τοῦ καθαροῦ
Θεοῦ ἡμῶν· ἀγίστας εἰσά-
πον ἴνα κληρονόμηστε τὰ
ὑπάντα ἀγάπα, τῶν δοπιών
τοῦ καλός καὶ τὴν δόξαν
τοῦ καλός καὶ τὴν δόξαν
τοῦ θεοῦ τοῦ μίλου τῶν
ποιῶν τοῦ, χωρὶς νὰ δια-
τρυπήσουν ὄποιος οὐτε καὶ
τὰς χεῖρας, ἀλλὰ οὐτε καὶ
νὰ κατακόψουν τὰς κειδῶ-
σεις τῶν ἀγκόνων καὶ τῶν
γονάτων. Διὰ τῆς τοιαύτης
προσθέσεως ὁ ἀγεάτης ἥ-
θελεν, ὡς εἴπομεν, περισσό-
τερον νὰ βασανίσῃ τὸν ἄστον

καὶ μονὴν παρ' ὑπὸν ποιῆσην.
«Ἀπόταξέ με πάσας τὰς
κοσμικὰς ἐπιμυθίας, ἀπο-
νέεσθε τὴν ραθυμίαν καὶ
τὸν ζόφον ἀπὸ τῶν καρδιῶν
ὑμῶν καὶ γίνεσθε καθαροὶ¹
καὶ τέλεοι, ἀμεμπτοὶ καὶ
ἀνεπληπτοὶ καὶ τοῦ καθαροῦ
Θεοῦ ἡμῶν· ἀγίστας εἰσά-
πον ἴνα κληρονόμηστε τὰ
ὑπάντα ἀγάπα, τῶν δοπιών
τοῦ καλός καὶ τὴν δόξαν
τοῦ καλός καὶ τὴν δόξαν
τοῦ θεοῦ τοῦ μίλου τῶν
ποιῶν τοῦ, χωρὶς νὰ δια-
τρυπήσουν ὄποιος οὐτε καὶ
τὰς χεῖρας, ἀλλὰ οὐτε καὶ
νὰ κατακόψουν τὰς κειδῶ-
σεις τῶν ἀγκόνων καὶ τῶν
γονάτων. Διὰ τῆς τοιαύτης
προσθέσεως ὁ ἀγεάτης ἥ-
θελεν, ὡς εἴπομεν, περισσό-
τερον νὰ βασανίσῃ τὸν ἄστον

καὶ μονὴν παρ' ὑπὸν ποιῆσην.
«Ἀπόταξέ με πάσας τὰς
κοσμικὰς ἐπιμυθίας, ἀπο-
νέεσθε τὴν ραθυμίαν καὶ
τὸν ζόφον ἀπὸ τῶν καρδιῶν
ὑμῶν καὶ γίνεσθε καθαροὶ¹
καὶ τέλεοι, ἀμεμπτοὶ καὶ